

Ευαγγελίζου γη χαράν μεγάλην

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Είναι εμπειρία των Πατέρων της Εκκλησίας μας ότι, όσο ο άνθρωπος αγωνίζεται τον καλόν αγώνα μέσα στην Εκκλησία και αγαπά περισσότερο το Θεό τόσο περισσότερο αγαπά και την Παναγία μας «την Θεοτόκον και μητέραν του Φωτός» και με ύμνους και λόγους αλλά και «αλαλήτους στεναγμούς» εκφράζει το μεγαλείο της Θεοτόκου και την ευγνωμοσύνη του προς αυτήν, η οποία είναι πρόξενος της σωτηρίας του γένους των ανθρώπων.

Αφιερώθηκε η Παναγία μας στο ναό του Θεού, στα Αγια των Αγίων σε πολύ μικρή ηλικία, υπερβαίνοντας έτσι τον τύπον του νόμου, ο οποίος ήθελε μόνον τον Αρχιερέα να εισέρχεται εις τα ενδότερα του καταπετάσματος, εις τα Αγια των Αγίων, μian φοράν μόνο το χρόνο για να προσφέρει θυσία. Και γίνεται αυτό «θεία νεύσει» γιατί αυτή θα γινόταν ο ναός ο έμψυχος του Θεού όπου μέσα στα μητρικά της σπλάχνα θα έφερνε ανερμηνεύτως τον απερινόητον, απερίγραπτον και αχώρητον Θεόν.

Είναι η Υπεραγία Θεοτόκος το θαύμα των θαυμάτων του Παντοκράτορος Θεού το πλήρωμα και το τέλος όλων των Προφητειών. Η ταπείνωση και η καθαρότητα της είλκυσαν την Χάριν του Θεού και επέβλεψε επ'αυτήν ο Θεός και την κατέστησε μητέρα του Θεού και γίνεται η ταπεινή κόρη της Ναζαρέτ, «η κλίμακα δι' ἧς

κατέβη ο Θεός και η γέφυρα η μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν». «Το σεσιγημένον και απ' αιώνος απόκρυφον και αγγέλους άγνωστον μυστήριον» δια της Θεοτόκου γίνεται πραγματικότητα και άρχεται το μυστήριον της Θείας Οικονομίας, η εκπλήρωση της επαγγελίας του Θεού προς τους Πρωτόπλαστους και σ'όλο το ανθρώπινο γένος. Είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου το «κεφάλαιον» της σωτηρίας μας, διότι έρχεται στον κόσμο ο Υιός και Λόγος του Θεού «ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου», ο οποίος κατά την προφητείαν θα «σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτού».

Η βαθιά πίστη της Θεοτόκου και εμπιστοσύνη της στο θέλημα του Θεού δεν αφήνουν λογικές ερμηνείες και ανθρώπινες συμπεριφορές να επισκιάσουν το μυστήριον, αλλά ο εκ βάθους καρδιάς και πλήρη συνειδήσει λόγος της προς τον Αρχάγγελο Γαβριήλ «Ιδού η δούλη Κυρίου γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου» διώχνει τον αρχικόν τρόπον και φέρνει την ειρήνην στην ψυχή της δια της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος. Η απορία «πως τέξομαι υιόν επεί άνδρα ου γινώσκω» λύνεται δια της θείας γνώσης του μυστηρίου της ασπόρου και «εκ Πνεύματος Αγίου» Σαρκώσεως του Λόγου του Θεού.

Η Παναγία μας αντιμετωπίζει όλα τα μυστήρια της Θείας Οικονομίας με την καρδιακή προσευχή και τη σιωπή της «τηρώντας εις την καρδίαν της πάντα τα ρήματα», από τον Ευαγγελισμό μέχρι τη Γέννηση και από το Πάθος μέχρι τη Σταύρωση και την Ανάσταση του Υιού της.

Προικισμένη με τη σωφροσύνη και την ταπείνωση ούτε υψηλοφρονεί για την τιμητική εκλογή από τον Θεόν να γίνει μητέρα του Υιού του αλλά ούτε και αντιμετωπίζει τα πράγματα με την ανθρώπινη λογική και με τη συμπεριφορά της επιβεβαιώνει την εκλογή του Θεού αλλά και τον λόγον που φώναξε η γυναίκα στο άκουσμα της διδασκαλίας του Κυρίου, η οποία έλεγε: «Μακαρία η κοιλία η βαστάσασά σε και μαστοί ους εθήλασας».

Λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τον γνωστό λόγο «τιμή Αγίου μίμηση Αγίου». Όταν αυτό λέγεται για τους Αγίους πολύ περισσότερο μπορούμε να το πούμε για την Παναγία μας, «την τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ», η οποία με την καθαρότητά της, την υπακοή και υποταγή της στο θέλημα του Θεού, με την ταπείνωσή της και την έλλογο σιωπή της μας διδάσκει πως πρέπει να αγωνιζόμαστε και ποιά είναι τα γνωρίσματα του ανθρώπου του Θεού, του αγιασμένου και χαριτωμένου ανθρώπου, ο οποίος είναι «πλήρης Πνεύματος Αγίου» μακριά από στείρες τυπολατρίες και ηθικολογίες.

Ευρισκόμενοι στην ευλογημένη περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Σαρρακοστής και εν αναμονή των μεγάλων Δεσποτικών εορτών του Πάθους και της Αναστάσεως

του Κυρίου μας, μιμούμενοι την αγία ζωή της Θεοτόκου ας εντείνουμε περισσότερο τον πνευματικόν μας αγώνα κατά των παθών μας με την χάριν και τις πρεσβείες της ώστε να γίνουμε και εμείς ναοί του Θεού, κατά χάριν «Θεοτόκοι». Ακολουθώντας τη Θεοτόκο στην οδόν του μαρτυρίου ας συμπορευθούμε με τον Κύριον στο Πάθος και τη Σταύρωση Του, ώστε να συναναστηθούμε μαζί Του και να λάμψει το φως της Αναστάσεως Του στις καρδίες μας και να τον προσκυνήσωμεν «εν Πνεύματι και Αληθεία». Αμήν.

Χωρεπισκόπου Αμαθούντος Νικόλαου

Πηγή: isagiastriados.com